

ประกาศกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของ
พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘

ด้วยพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปและการเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมายของประชาชน ดังนั้น กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการบังคับใช้พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว โดยมีข้อมูลเพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑.วัตถุประสงค์ของการมีกฎหมาย

- ๑.๑ เพื่อคุ้มครองบุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ
- ๑.๒ เพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ
- ๑.๓ เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

๒. มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

- ๒.๑ ระบบคณะกรรมการ โดยกฎหมายกำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการและมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๒.๑.๑ คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ สทพ.” เป็นคณะกรรมการระดับชาติที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วยปลัดกระทรวงต่าง ๆ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรสตรี และองค์กรที่ทำงานด้านสิทธิความหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนหกคน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ ด้านสิทธิมนุษยชน ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านจิตวิทยา จำนวนสามคน โดยมีอธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นกรรมการและเลขานุการ

/คณะกรรมการ ...

คณะกรรมการ สทพ. มีอำนาจหน้าที่ กำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศในทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เสนอแนะนโยบาย และข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคล ซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ตรวจสอบ แนะนำ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ส่งเสริมให้มีการเก็บข้อมูลจำแนกเพศ รวมทั้งเสนอรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแลและตรวจสอบ การดำเนินงานของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ สทพ. หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย รวมถึงการกำหนดมาตรการพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้เกิด ความเท่าเทียมระหว่างเพศอย่างแท้จริง ได้แก่ ส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงสิทธิด้านต่าง ๆ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ปรับปรุงแบบแผนความประพฤติทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างเพศ เพื่อขจัดอคติ วิธีปฏิบัติที่อยู่บนพื้นฐานของความเหลื่อมล้ำ และความรุนแรงเพราะเหตุแห่งเพศ เพื่อขจัดอุปสรรคในการเข้าถึง สิทธิด้านต่าง ๆ

๒.๑.๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ วลพ.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน แต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยการสรรหาจากผู้ซึ่งมิใช่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ สทพ. ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมหรือส่งเสริมความเท่าเทียม ระหว่างเพศ จำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิมนุษยชน ด้านนิติศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านจิตวิทยา และด้านแรงงานอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน ให้อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมีอำนาจแต่งตั้ง ข้าราชการในกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการ วลพ. มีอำนาจหน้าที่ วินิจฉัยปัญหาที่มีการยื่นคำร้อง ว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๑๘ กำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัย เพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์ตามมาตรา ๑๙ ออกคำสั่งตามมาตรา ๒๐ ยื่นเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ตามมาตรา ๒๑ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ.

๒.๑.๓ คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ ประกอบด้วย อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทน กรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการ สทพ. แต่งตั้งจำนวนสี่คน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทน จากภาคเอกชน ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศจำนวนสามคน และด้านการบริหารกองทุนจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ ให้รองอธิบดีซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ มีอำนาจหน้าที่บริหารกองทุน การรับ การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระดมทุน การลงทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง พิจารณานอมนิติการจ่ายเงินชดเชยและเยียวยาแก่ผู้เสียหายเนื่องจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามระเบียบที่คณะกรรมการ สทพ. กำหนด รายงานสถานะทางการเงิน และการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการ สทพ.

๒.๒ การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ โดยกฎหมายกำหนดให้บุคคลใดเห็นว่าตนได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และมีใช้เป็นเรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ วลพ. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศหรือไม่

๒.๓ การชดเชยและเยียวยาผู้เสียหาย เมื่อคณะกรรมการ วลพ. มีคำวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการชดเชยและเยียวยาโดยยื่นคำขอต่อกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. การชดเชยและเยียวยาให้กระทำโดยให้ความช่วยเหลือประการหนึ่งประการใด หรือให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ดังนี้ ๑) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบการทำงานได้ตามปกติ ๒) ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้ ๓) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ๔) การชดเชยและเยียวยาในรูปแบบหรือลักษณะอื่น การได้รับชดเชยและเยียวยาดังกล่าว ไม่ตัดสิทธิในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ

๒.๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการ วลพ. มอบหมาย มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ ๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยมีหมายค้น ๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ให้ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกชี้แจงข้อเท็จจริง ตอบหนังสือสอบถาม หรือส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องแก่กรรมการ วลพ. อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว

๒.๕ กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ ให้ใช้จ่ายเงินภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ ดังนี้ ๑) เพื่อกิจกรรมหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ ๒) เพื่อคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ๓) เพื่อช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศตามมาตรา ๒๖ ๔) เพื่อการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ๕) เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ๖) เพื่อติดต่อและประสานงานกับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ๗) เพื่อการอื่นตามที่คณะกรรมการ สทพ. เห็นสมควร

๒.๖ กำหนดความผิดทางอาญา โดยมีโทษปรับและจำคุก ดังนี้

๒.๖.๑ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ วลพ. ตามมาตรา ๒๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒.๖.๒ กรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ

ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หน่วยงานผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนได้รับจากการมีกฎหมาย

๓.๑ เพื่อคุ้มครองบุคคลจากการถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ หรือการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด เพื่อให้เข้าถึงและได้รับสิทธิ หน้าที่ และโอกาสตามหลักการสิทธิมนุษยชนอย่างเท่าเทียม โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓.๒ เพื่อให้บุคคลที่เห็นว่าตนถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศได้เข้าสู่กระบวนการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคกัน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง รวมถึงกลุ่มบุคคลที่แสดงออกแตกต่างจากเพศโดยกำเนิดสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ได้

๓.๓ เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศให้สอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากล ตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

๔. ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย

๔.๑ ปัญหาเชิงระบบและโครงสร้างของกฎหมาย

๔.๑.๑ ปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการ วลพ. ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของคณะกรรมการ วลพ. ซึ่งเป็น“องค์กรกึ่งตุลาการ” จึงอาจจะมีปัญหาว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. นั้นสามารถที่จะถูกโต้แย้งคัดค้านได้หรือไม่ และผู้ใดที่มีสิทธิในการโต้แย้งคัดค้านคำวินิจฉัยดังกล่าว หรือปัญหาการดำรงตำแหน่งและคำตอบแทนคณะกรรมการ วลพ. ซึ่งไม่ใช่กรรมการที่ทำงานเต็มเวลา และมีคำตอบแทนเฉพาะเบี่ยงประชุม ซึ่งทำให้การทำงานล่าช้า รวมถึงปัญหาเกี่ยวกับความซ้ำซ้อนระหว่างอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วลพ. และองค์กรอื่น เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔.๑.๒ ปัญหาเกี่ยวกับผู้มีสิทธิยื่นคำร้องซึ่งเป็นสิทธิเฉพาะบุคคล ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือจะได้รับความเสียหายจะใช้สิทธิแทนผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือจะได้รับความเสียหายไม่ได้ ทำให้คณะกรรมการ วลพ. ไม่สามารถหยิบยกประเด็นปัญหาซึ่งเห็นว่าควรได้รับการวินิจฉัยขึ้นมาพิจารณาเอง

๔.๑.๓ ปัญหาเกี่ยวกับหน่วยงานรับคำร้องและพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น ไม่มีหน่วยงานรับคำร้องในส่วนภูมิภาค ปัจจุบันยังไม่มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแต่อย่างใด ทำให้ขาดบุคลากรที่จะช่วยแบ่งเบาภาระงานของคณะกรรมการ วลพ. รวมถึงการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ทางกฎหมายของฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ วลพ. และข้อจำกัดด้านงบประมาณและจำนวนบุคลากร

๔.๒ ปัญหาเชิงเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมาย

๔.๒.๑ ปัญหาเกี่ยวกับนิยาม หลักการและข้อยกเว้นของการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ไม่ว่าจะเป็นบทนิยามศัพท์ที่ไม่ชัดเจนและขาดบทนิยามศัพท์ที่จำเป็นในการบังคับใช้กฎหมาย เช่น คำว่า “การแสดงออกแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด” ที่ไม่ชัดเจนและอาจจะไม่ครอบคลุมบุคคลหลากหลายเพศ ทุกกลุ่ม หรือหลักการห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่บัญญัติในมาตรา ๑๗ ขาดความชัดเจนว่าครอบคลุมในเรื่องใดบ้าง รวมถึงการกำหนดข้อยกเว้นที่อาจจะไม่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากล

๔.๒.๒ ปัญหาการตีความและการบังคับใช้ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการกำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนมีคำวินิจฉัยเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศว่าจะสามารถทำได้เพียงใด หรืออำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงที่กำหนดให้ต้องมีหมายค้นอาจจะไม่สอดคล้องกับวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการ วลพ. ซึ่งใช้ระบบการไต่สวน รวมถึงการพิจารณาของคณะกรรมการ วลพ. ที่ค่อนข้างล่าช้า หรือการพิจารณาให้ค่าชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายที่ยังไม่ครอบคลุม หรือปัญหาการติดตามการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.

ข้อมูลคำร้องที่ยื่นต่อคณะกรรมการ วลพ.

(ข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔)

ประจำปี	คำร้องที่ยื่นต่อ คณะกรรมการ วลพ.	คำร้องที่ คณะกรรมการ วลพ.รับไว้ พิจารณา	คำร้องที่มีคำวินิจฉัยแล้ว			คำร้องที่อยู่ ระหว่างการ พิจารณา	คำร้อง ที่ผู้ร้อง ถอนคำ ร้อง
			จำหน่าย/ ไม่รับ พิจารณา	ยกคำร้อง	มีการ เลือก ปฏิบัติ		
๒๕๕๘	๒	๐	-	-	-	-	-
๒๕๕๙	๑๑	๘	-	๒	๖	-	-
๒๕๖๐	๑๑	๗	-	-	๗	-	-
๒๕๖๑	๑๑	๙	-	๑	๗	-	๑
๒๕๖๒	๙	๙	๑	๒	๕	-	๑
๒๕๖๓	๑๕	๑๔	๔	-	๔	๓	๓

/ในการนี้ ...

ในการนี้ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว จึงขอประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไปเข้าร่วมตอบแบบรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ <http://www.m-society.go.th> หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว <http://www.dwf.go.th> หรือแบบรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทาง คิวอาร์โค้ดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นางจันทนา จันทราบำรุง)

อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว